

siges, at den Udgift, der medgaar til Bespisning af uformuende Forældres eller Forsørgeres Børn, skal holdes udenfor, saa jeg synes ikke, Bestemmelsen i og for sig er saa ønskelig eller god, som man, ogsaa efter de Udtalelser, der faldt ved Sagens første Behandling, navnlig fra det ærede Medlem for Hillerød-Kredsen (Wilmann), kunde have ventet, naar der i det hele blev stillet Ændringsforslag.

Endelig har Mindretallet under Nr. 6 stillet Ændringsforslag om en anden Affattelse af de to Paragraffer i Ministerens Lovforslag, der handler om ændrede Regler for Tillægsbeskatningen. Jeg er noget forbavset over, at Ministeren og Flertallet ikke har ment at kunne gaa ind paa dette Ændringsforslag, for efter de Udtalelser, der er faldet saavel ved Forelæggelsen af Lovforslaget som ved første Behandling og for den Sags Skyld ogsaa i Udvalget, havde Mindretallet haft Ret til at gaa ud fra, at det, der staar i Mindretallets Ændringsforslag, er det, der var Meningen med de to Paragraffer i Ministerens Lovforslag. Det, der er tilsigtet her, er i hvert Fald ikke at foretage en Realitetsændring, men at faa fastslaaet, paa hvilken Maade man skal bære sig ad, naar en Kommunalbestyrelse ønsker at indføre disse nye Regler. Sagen er den — det havde jeg ogsaa Lejlighed til at komme lidt ind paa ved første Behandling —, at det ses ikke af Lovforslaget, hvordan man i de Kommuner — og det er langt de fleste —, hvor man benytter § 7 i den kommunale Skattelov, skal benytte de Regler, der er foreslaaede her. Alle ærede Medlemmer, der i det hele har beskæftiget sig med kommunale Sager, og da navnlig den højtærede Indenrigsminister, som jeg maa gaa ud fra specielt har studeret de kommunale Skatteregler, vil vide, at i alle disse Kommuner svares Skatten af et Beløb, som er udfundet ved forskellige Forhøjelser og eventuelt ogsaa Nedsættelser af den virkelige Indkomst. Naar der nu altsaa bliver Tale om for Tillægsskattens Vedkommende at fradrage i Indkomsten et i Forvejen af Kommunalbestyrelsen fastsat Beløb, maa Kommunalbestyrelsen have at vide, om det er den Indkomst, de paagældende selv har opgivet eller er blevet ansat til, eller det er den Indkomst, hvoraf Skatten skal svares. Hvis man ser paa det forelagte Lovforslag, vil jeg hævde, at man kommer til det Resultat, at det egentlig er i de af de paagældende Skatteydere selv opgivne eller af Kommunalbestyrelsen ansatte Indkom-

ster, Beløbet skal fradrages, men det er komplet umuligt i Praksis at udføre dette, hvad alle, der har med kommunal Beskatning at gøre, ved. Men der staar i Slutningen af § 7 i Ministerens Lovforslag — den Paragraf, der handler om, at man kan benytte en progressiv Skala ved Paaligning af Tillægsskatten —, at „ved Indtægt forstaaes det Indtægtsbeløb, hvoraf den ordinære personlige Kommuneskat faktisk beregnes“. Der er altsaa for § 7's Vedkommende ikke nogen som helst Tvivl om, at den progressive Skala skal anvendes ikke paa de virkelige Indkomster, men paa de Indkomster, der er udfundne ved Anvendelse af Reglerne i Kommuneskattelovens § 7. Nu tror jeg at turde sige, at saa vil man modsætningsvis slutte, at naar en tilsvarende Bestemmelse ikke findes i § 6, maa Meningen være, at det Fradrag, der er Tale om i § 6, skal være i den af den paagældende selv opgivne Indkomst, thi ellers maatte man her have den samme Bestemmelse som i § 7. Det er, saa vidt mig bekendt, den sædvanlige Maade, paa hvilken man fortolker, naar der er Tvivl, at man siger, at naar en Bestemmelse findes det ene Sted, men ikke det andet Sted, maa det betyde noget, saa kan det ikke være Meningen, at det skal forstaaes, som om den ogsaa fandtes det andet Sted.

Det samme gælder for Resten, naar Talen er om, hvorvidt begge Paragraffer skal kunne benyttes samtidig af den samme Kommunalbestyrelse. Det blev sagt af Ministeren ved Lovforslagets første Behandling — jeg tror for Resten ogsaa ved Fremsettelsen —, at det var Meningen, at begge Paragrafferne skulde kunne benyttes samtidig af den samme Kommunalbestyrelse. Det vil altsaa sige, at efter at først alle de Skatteydere, hvis virkelige Indtægt ligger under den fastsatte Grænse, er strøgne paa Ligningslisten, trækker man et vist Beløb fra i hver enkelt af de tilbageværende beregnede Indkomster, og efter at det er sket, kan der, hvis Kommunalbestyrelsen bestemmer det, ved Paaligningen af det Beløb, der skal svares i Tillægsskat, anvendes en progressiv Skala paa de Indkomster, der bliver tilbage. Men det fremgaar ikke af Lovforslagets Paragraffer, at det skal kunne ske paa den Maade. Der staar i § 6: „Ved Paaligning af Tillægsskat til den personlige Kommuneskat .... ifølge Dyrtidslovene kan Kommunalbestyrelsen ..... bestemme, at det Beløb af enhver Skatteydere Indkomst, som svarer til den af vedkommende Kommune fast-